

1 op 1

Elke Spot interviewt Femke Belmer een jonge theatermaker. In deze eerste aflevering spreekt zij met Ilay den Boer.

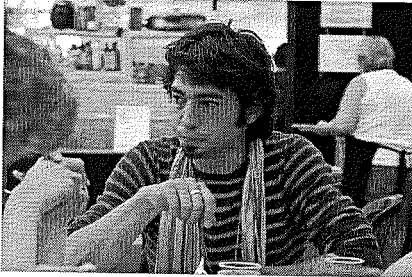

Foto: Femke Belmer

Ilay den Boer: "Ik pluk de vruchten van een tijd van rebellie"

Drang

Femke Belmer

Het vak is hem met de paplepel ingegoten: Als kleine jongen ging hij al in het kielzog van zijn vader mee naar de repetities van diens toneelgezelschap. Soms, als er geen oppas gevonden werd, ging hij zelfs mee op tournee. Ilay den Boer, nu 22 jaar oud, is zelf ook theatermaker geworden. Op dit moment werkt hij aan een reeks voorstellingen bij productiehuis Het Huis van Bourgondië in Maastricht, detheatermaker in Antwerpen en Over het IJ in Amsterdam.

'Ik kon niet anders', zegt de jonge kunstenaar over zijn keuze om in zijn vaders voetsporen te treden. "Ik heb altijd een enorme drang tot vertellen gehad, door verhaaltjes te maken vallen bij mij de dingen op hun plek." Om die reden

volgde hij een paar jaar de opleiding Theaterdocent aan de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten

Hoewel Ilay het er al gauw weer gezien had, werd daar de basis gelegd voor zijn verdere leven als theatermaker. Door goede begeleiding leerde hij zijn energie en ideeën te kanaliseren en ontwaakten langzaam zijn innerlijke drijfveren. Keer op keer bleek hij uit te komen bij één heel specifiek thema, waarover hij theater moet maken; zijn geboorteland Israël. Ilay werd daar geboren als eerste kind van een Joodse moeder en een Nederlandse vader. Hoewel hij in Nederland opgroeide, is hij altijd een sterke band blijven voelen met zijn moederland. Het schizofrene gevoel bij een land te horen maar toch ook niet, leidde dit seizoen tot de eerste voorstelling van een reeks rondom de Joods-Israëlische identiteit en het belang van een thuis. In Eet Smakelijk nodigt Ilay zijn publiek uit aan tafel tijdens een traditioneel Joods diner: theater vanuit hele persoonlijke verhalen 'Dat ik nu kan eten met mijn publiek, dat ik überhaupt de ruimte heb gekregen om te experimenteren, heb ik allemaal te danken aan groepen als het Werkteater en Maatschappij Discordia. Zij hebben de paden gebaad die ik bewandel. Wij plukken nu de vruchten van een tijd van rebellie. De behoefte aan een opstand leeft in deze tijd helemaal niet meer. Dat wil nog niet zeggen dat we helemaal tevreden zijn met hoe het er aan toe gaat in het huidige theaterlandschap. Of dat er geen vernieuwing meer mogelijk is.'

'Inhoudelijk is theater soms navelstaren geworden. Wat we te zien krijgen heeft vaak geen

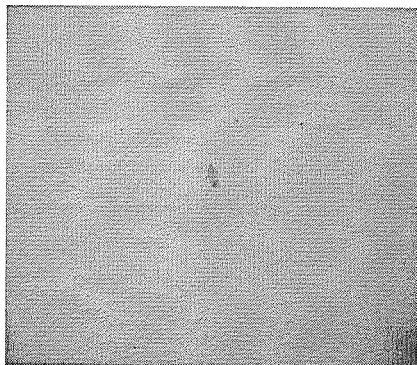
geen universele of politiek maatschappelijke bodem meer, terwijl het dat wel zou moeten hebben. Het gaat over privé-verdriet waar niemand verder iets mee te maken heeft. Ik maak zelf ook theater vanuit heel persoonlijke verhalen. In mijn voorstelling laat ik het publiek bijvoorbeeld een echte briefwisseling tussen mij en mijn moeder lezen. We maken er ruzie in, ik verwijt haar dat ze mijn zieke verhouding met Israël had kunnen voorkomen als ze me met haat jegens dat land had opgevoed. Ik geloof dat ik mijn verhaal zo persoonlijk mogelijk moet houden, zodat het juist weer universeel kan worden. Dan gaat het ineens over alle politieke vluchtelingen, over alle mensen die thuisloos zijn geworden. Als de inhoud eerlijk is dan komt de rest vanzelf. Ik hoef alleen maar mijn verhaal te vertellen, meer niet, dat is het fijne.'

Ilay den Boer speelt **Eet Smakelijk** tot 7 februari. Op 15/16/17 Januari in Theater Frascati, Amsterdam. Voor de hele speellijst: www.huisvanbourgondie.nl of www.detheatermaker.be.

Spot de Prijsvraag

Waarr is dit in het UT?

Stuur je antwoord naar:
spotredactie@gmail.com
en WINNNN!